

ผู้นำมีคุณภาพ นำประชาชาติที่ดีเลิศ

﴿خطبة عيد الأضحى ١٤٣٠ هـ : خير أمة أخرجت للناس﴾

[ไทย - Thai - تايلاندى]

มีสตัน มาหะมะ

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม กุษมาน

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿خطبة عيد الأضحى ١٤٣٠ هـ : خير أمة أخرجت للناس﴾

« باللغة التايلاندية »

مزلان محمد

مراجعة: صافي عثمان

2009 - 1430

islamhouse.com

ผู้นำมีคุณภาพ นำประชาชาติที่ดีเลิศ

اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ،
اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ،

اللَّهُ أَكْبَرُ كَثِيرًا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَالتَّابِعِينَ وَتَابِعِيهِمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. أَمَّا بَعْدُ، فَيَا عِبَادَ اللَّهِ، اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ .

พี่น้องชาวอิดิลฮุสชาติ์เคารพทุกท่าน

ขอชูโกร์ต่ออัลลอฮ์ ﷻ ที่ทรงประทานโอกาสแก่เราพร้อมเฉลิมฉลองในเช้าวันอิดิลฮุสชาติ์ ประจำปี ฮ.ศ. 1430 พร้อมกับประชาชาติมุสลิมทั้งโลกด้วยการเปล่งเสียงดังทว่าด้วยเสียงดักบิร

เพื่อแสดงจุดยืนและประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่เหนือสรรพสิ่ง อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่เหนืออำนาจและการปกครองทั้งปวง อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่เหนือ อารมณ์และความรู้สึกทั้งมวล

ด้วยเสียงดักบิร   เท่านั้น ที่ทำให้อำนาจอันสิ้นฟ้าของทรราชฟิรเอาน์กษัตริย์จอม อหังการต้องล่มสลายลง

ด้วยเสียงดักบิร   เท่านั้น ที่ทำให้กองทัพนักรบอันเกรียงไกรยอมสยบต่ออนบีอิบรอฮีม ﷺ ผู้ยืนหยัดต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ อย่างโคดเคี้ยวเดียวดาย

ด้วยเสียงดักบิร   เท่านั้นที่นบีอิบรอฮีม ﷺ ยอมฝืนใจเชื่อคลุกรักนบีอิสมาอิล ﷺ ซึ่งอัลลอฮ์ ﷻ ได้เปลี่ยนเป็นแกะขาวชั่วพริบตาในเวลาต่อมา และกลายเป็นต้นตำรับของการ เชือด قربานมาจนถึงทุกวันนี้

ด้วยเสียงดักบิร   เท่านั้นที่นบีมูหัมมัด ﷺ ยอมกัดฟันต่อสู้อุปสรรคของการกระวะสุ ท่ามกลางความท้าทายด้วยบททดสอบและการบังคับข่มขู่สารพัดวิธี การเขี้ยววนด้วยสิ่งล่อใจ และ การทรมาณด้วยวิธีการป่าเถื่อนและโหดร้าย

ด้วยเสียงดักบิร   เท่านั้นที่บรรดาเศาะฮาบะฮ์ยอมต่อสู้เคียงบ่าเคียงไหล่พร้อมนบี มูหัมมัด ﷺ เพื่อปกป้องอิสลาม แม้ต้องแลกด้วยคนรักและทรัพย์สินเงินทอง หรือแม้กระทั่งชีวิตก็ตาม

ด้วยเสียงตักบีร์   เท่านั้นที่บรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมทั้งสี่และบรรดาผู้นำ
อิสลามได้โบกสะบัดธงอิสลามไปทั่วทุกมุมโลก เพื่อป่าวประกาศจักรวรรดิแห่งอิสลามสู่มนุษยชาติ
ทั้งหมด

ด้วยเสียงตักบีร์   เช่นเดียวกัน ที่เรารวมตัวกันอยู่ ณ ที่นี้ พร้อมกับ กับบรรดาผู้
ประกอบพิธีฮัจญ์ ที่กล่าวเสียงตักบีร์ก้องกังวานทุ่งอะรอฟะฮ์ ทุ่งมีนา ทุ่งมุซดาลิฟะฮ์ รอบกะบะฮ์
เพื่อประกาศว่า อัลลอฮ์ ﷻ ทรงยิ่งใหญ่ และมวลมนุษยชาติล้วนเป็นบ่าวของพระองค์เท่านั้น

เสียงตักบีร์   ช่วงมีพลังมหาศาลต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคม
และประเทศชาติ หากผู้กล่าวเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อความหมายของ   อย่างแท้จริง

ไม่ใช่กล่าวเพียงแค่มปาก แต่ไม่สามารถเกาะประตู่หัวใจสู่การเปลี่ยนแปลงในโลกแห่ง
ความเป็นจริง ปากตะเบ็งเสียงว่า   แต่ในก้นบึ้งของหัวใจโดยแท้จริงแล้วคือ อำนาจลาภยศ
เท่านั้นที่ยิ่งใหญ่ เงินทองที่ยิ่งใหญ่ ญาติสนิทมิตรสหายของคุณคือผู้ยิ่งใหญ่ แม้กระทั่งในบางครั้งก็
ยึดถืออารมณ์กิเลสของตนเองเป็นผู้ยิ่งใหญ่ เมื่อใดที่ผลประโยชน์และความรู้สึกเหล่านี้ไปขัดแย้ง
กับคำสอนของอัลลอฮ์ ﷻ แล้ว ยังมีมุสลิมบางคนยอมสละทิ้งศาสนาของอัลลอฮ์ ﷻ และจำนน
ต่อผลประโยชน์ดังกล่าวอย่างว่านอนสอนง่ายเลยทีเดียว

อิสลามเป็นหลักศรัทธาหรืออะกีดะฮ์อันสูงส่ง ส่วนหนึ่งที่เป็นอัตลักษณ์ของศาสนานี้คือ
สามารถปลูกฝังความรู้สึกภาคภูมิใจที่มีไว้หะยีฮ์ โส เสริมสร้างวิญญาณของความเชื่อมั่นที่ไม่
ประมาทเลินเล่อ และความรู้สึกเจ็บสงบที่ไม่เผอเรอ สามารถทำให้มุสลิมเกิดสำนึกต่อพันธกิจ
อันสูงส่ง คือนำมนุษยชาติที่กำลังหลงระเริง พร้อมชี้นำพวกเขาสู่ศาสนาอันมั่นคงและเส้นทางอัน
เที่ยงตรง ปลดปล่อยเพื่อนมนุษย์ออกจากความมืดมนสู่แสงสว่าง จากการเคารพบูชามนุษย์ด้วยกัน
สู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงเอกา จากความชั่วร้ายของปรัชญาและแนวคิดต่างๆ สู่ความ
ยุติธรรมของอิสลาม จากความคับแคบของโลกนี้สู่ความยิ่งใหญ่ไพศาลของอาคิเราะฮ์อันนิรันดร์

และเพื่อให้ภารกิจเหล่านี้ ได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและประสบผลสำเร็จสูงสุด
อิสลามได้มอบหมายให้กับผู้นำทำหน้าที่เป็นหัวขบวนในการขับเคลื่อน บนพื้นฐานของความเข้าใจ
ในภารกิจ พร้อมกับพลังประชาชนที่คอยสนับสนุนและให้ความร่วมมือ และนี่คือที่มาของหัวข้อ
คุณละฮ์อิดิลอฎฮาประจำปีนี้ “ผู้นำมีคุณภาพ นำประชาชาติที่ดีเลิศ”

พี่น้องชาวอิดิลอฎฮาทั้งหลาย

เมื่อพูดถึงผู้นำคุณภาพและประชาชาติที่ดีเลิศแล้ว เราคงหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่จะนึกถึงมหา
บุรุษผู้ยิ่งใหญ่เท่าที่โลกเคยมีมา และประชาชาติที่ดีเลิศที่ถูกอุบัติขึ้นมาซึ่งมนุษยชาติ นั่นคืออนบีมุหัม
มัด ﷺ และประชาสังคมที่เกิดขึ้นในสมัยของท่าน ซึ่งถือเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบสำหรับ

มนุษยชาติ ถือเป็นต้นแบบของการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ครอบคลุม ต่อเนื่องและเป็นธรรมที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติเลยทีเดียว

ก่อนที่จะพูดถึงบทบาทของมหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่และผลงานอันมหัศจรรย์นี้ ขอเชิญชวนท่านทั้งหลาย ย้อนรอยอดีตโดยเฉพาะอย่างยิ่งในศตวรรษที่ 6 และ 7 แห่งคริสต์ศักราช ซึ่งถือเป็นยุคมืดหรือช่วงเสื่อมถอยที่สุดในหน้าประวัติศาสตร์โลก มนุษยชาติตกอยู่ในห้วงเหวแห่งวิกฤตการณ์ และตกต่ำอย่างต่อเนื่องยาวนานหลายศตวรรษ คำเรียกร้องของเหล่าศาสนทูตต้องเงียบเชียบลงไป ช่วงเวลาหนึ่ง ... ดวงประทีปที่เคยจุดไว้ต้องมีดับลง ด้วยลมพายุที่โหมกระหน่ำ แม้นพอมืออยู่บ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงดวงไฟอันริบหรี่ที่ไม่สามารถส่องแสงสว่างได้ ขณะที่นักการศาสนาทั้งหลาย บ้างก็ปลีกวิเวกจากสนามชีวิตจริง จำกัดตัวอยู่ในอาราม และโบสถ์วิหาร หวังเพียงรักษาไว้ซึ่งหลักธรรมคำสอนและชีวิตตนเองจากความโกลาหลอลหม่านทางโลก มุ่งมั่นแค่การเทศนาธรรมที่ไม่สามารถสะท้อนความเป็นจริงของสังคมได้ หลีกห่างจากภาระจำเป็นต่างๆ ของชีวิตที่ต้องประสบพบเจอ หรือไม่ก็ตกอยู่ในสมรภูมิสู้รบระหว่างศาสนาและการเมือง จิตวิญญาณและวัตถุ ขณะอีกส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในสนามชีวิตจริง กลับมีท่าทีที่ประจบสอพลอต่อผู้มีอำนาจ ซ้ำยังคอยช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสิ่งที่เป็นบาปและเป็นศัตรู และโกงกินทรัพย์สินของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน โดยมีขอบ

ศาสนาสำคัญทั้งหลายต้องตกเป็นเหยื่อของบรรดาผู้ปฏิบัติที่เดินเลื้อ เป็นของเล่นสำหรับนักบุญใจบาปผู้บิดเบือนและกลับกลอก กระทั่งวิญญาณ และสาระดีของศาสนาเหล่านั้นต้องสูญสิ้นไป หลายดินแดนที่เคยเป็นอู่ทองแห่งอารยธรรม ต้องกลายเป็นสนามของความวุ่นวาย ไร้ข้อแม้ ผู้ปกครองเอาแต่ฉ้อฉลและสาละวนอยู่กับผลประโยชน์ส่วนตน โลกอยู่ในสภาพที่ไร้ศาสนา ชี้นำ ขณะที่ประชาชาติต่างๆ ก็จมในมหาสมุทรต้นหาราคะ สายธารที่คอยชุบเลี้ยงชีวิตต้องเหือดแห้งลง จนไม่มีบัญญัติจากศาสนาใดๆ ที่ถือว่าบริสุทธิ์หลงเหลืออยู่อีก หรือแม้แต่กฎระเบียบของมนุษย์ที่มั่นคง สักหนึ่งเดี๋ยวก็น่าไม่มี

สถาบันศาสนา ถูกคุกคามโดยผู้นับถือศาสนาเอง มีการโต้แย้ง หักล้างกันทางตรรกะ จนครอบงำความคิดของผู้คน ทำลายความฉลาด และกลืนกินความสามารถด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรม ทำให้เกิดสงครามเลือด ฆ่าฟัน ทำลาย กดขี่ข่มเหง ปล้นสะดมและลอบสังหารกัน ในขณะที่โบสถ์วิหารและบ้านเรือนต้องกลายเป็นค่ายสะสมอาวุธ ที่หวังต่อสู้เอาชนะคาดกันัน รัฐและแคว้นแคว้นได้ถูกชักนำสู่สงครามกลางเมืองที่โหดร้ายที่สุด

ซ้ำร้ายบรรดาผู้นำประชาชนยุคนั้น ยังเป็นต้นเหตุของความมัวหมองบนหน้าแผ่นดิน เป็นนรกอเวจีต่อชาติพันธุ์มนุษย์ด้วยกัน เป็นความทุกข์ทรมานสำหรับชาติเล็กชาติน้อยที่อ่อนแอกว่า เป็นบ่อเกิดแห่งความเสื่อมเสีย และโรคร้ายในเรือนร่างของสังคมมนุษยชาติ คอยแพร่กระจายให้เชื้อพิษไหลผ่านเข้าสู่โศดประสาทและเส้นเลือด แล้วเรือนร่างที่เคยปกติสมบูรณ์ก็กลายเป็นอัมพาต

เช่นเดียวกับสังคมอาหรับก่อนอิสลาม ที่ห่างไกลเหลือเกินจากศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าและทางนำของบรรดาศาสนทูต การจำกัดตัวเองอยู่เฉพาะในแถบคาบสมุทรอาหรับ และยึดติดอย่างงม

ภายใต้ความเชื่อของบรรพบุรุษและประเพณีเก่าๆ ทำให้พวกเขาต้องประสบกับความตกต่ำด้าน ศาสนาอย่างรุนแรง และความเชื่อในลัทธิบูชาเจ็ดแพร่หลายยิ่งกว่าชนชาติใดๆ ในยุคเดียวกัน โรคภัยทางจริยธรรมและสังคม ทำให้พวกเขาต้องตกเป็นชาติที่เสื่อมถอยด้านศีลธรรม สังคมที่ ฟอนเฟะ ไร้เสถียรภาพ นับเป็นวิถีชีวิตแบบญาฮีละฮะที่เลวร้ายที่สุด

โดยภาพรวมแล้ว ไม่มีชนชาติใดอีกแล้วในยุคนี้ที่มีนิสัยขงาม หรือสังคมอารยะที่ดำรง อยู่บนพื้นฐานของศีลธรรมจรรยา ไม่มีชนชั้นปกครองใดที่ได้รับการสถาปนาอยู่บนรากฐานแห่ง ความยุติธรรมและเมตตาธรรม ไม่มีผู้นำใดที่ตั้งมั่นอยู่บนฐานความรู้และวิทย์ปัญญา และไม่มี ศาสนาใดที่ถือว่าถูกต้องที่สืบสานต่อมาจากบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย ความเสื่อมเลิยระบาดไปทั่ว ทั้งบนบกและท้องทะเล

แสงอันริบหรี่ ราวหิ่งห้อยที่ส่องแสงอยู่ในยามค่ำคืนที่แสนมืดมิด อย่างไรก็ตามก็อาจส่องแสง สว่างแก่หนทางได้ มีเพียงบางคนที่ยอมฝ่าฟันออกจากความมืดมิด เพื่อค้นหาความรู้อันถูกต้อง เสาะแสวงศาสนาที่เที่ยงแท้ที่อาจหลงเหลืออยู่บ้างบนผืนแผ่นดิน ขอมระหกระเหินทิ้งบ้านเกิดเมือง นอน เพื่อหวังพึ่งพิงนักการศาสนาผู้ทรงธรรม เช่นคนโกสัจมน้ำที่หวังไขว่คว้าเพียงแผ่นกระดานที่ ล่องลอยจากซากเรือที่อัปปาง ซึ่งถูกคลื่นซัดโหมกระหน่ำ ดังที่เกิดขึ้นกับบุรุษผู้แสวงหาสัจธรรม นามว่า ซัลมาน อัลฟารีซี

ท่ามกลางมนุษยชาติอยู่ในความสับสนวุ่นวายเช่นนี้ มุหัมมัด บุตร अबดุลลอฮ์ ได้กำเนิด ขึ้นมา โลกในขณะนั้น มีสภาพที่ไม่ต่างกับอาคารที่ประสบแผ่นดินไหวรุนแรง ทุกสิ่งกระจัด กระจายอยู่ไม่เป็นที่เป็นทาง รากฐานและอุปกรณ์บางอย่างเสียหายอย่างไม่มีชิ้นดี บ้างก็คงอเสี ยรูปทรง และบ้างก็ถูกพัดพาคลาคเคลื่อนออกไปจากตำแหน่งที่เหมาะสม หรือโยกย้ายไปยังสถานที่ อื่น ในขณะที่บางส่วนก็ถูกสูมวางอยู่เป็นกอง...

ท่านเพิ่งพิจารณาโลกด้วยสายตาศาสนทูต จึงพบเห็นว่า ผู้คนทั้งหลายถูกทำลายสิ้นซึ่ง ความเป็นมนุษย์... พวกเขาต่างพากันกราบไหว้หิน ต้นไม้ และแม่น้ำ รวมถึงสิ่งต่างๆ ที่มีอาจ บันดาลคุณหรือให้โทษ แม้แต่ต่อตนเองได้เลย...

ท่านพบเห็นมนุษย์ตกอยู่ในสภาพวิปริต สูญเสียสิ้นซึ่งความมีสติปัญญา แม้แต่สิ่งแจ่มแจ้ง ชัดเจนก็แยกแยะไม่ถูก ระบบความคิดถูกทำลาย ลังเลในสิ่งที่ควรเชื่อมั่นศรัทธา แต่เชื่อมั่นในสิ่ง ที่ฟังกังขา ... ธรรมเนียมของเขาถูกทำลายย่อยยับ กระทั่งหันไปยึดถือปรีดากับสิ่งที่น่าขมขื่น... นิยม ในสิ่งที่เลวทราม ชื่นชอบอาหารที่สกปรกโสโครก... ความรู้สึกนึกคิดของเขาคงอันตรธานเสี ยแล้วกระมัง ถึงกลับกลายเป็นนิยมยกย่องศัตรูผู้อธรรม แต่ต่อมิตรสหายผู้หวังดีแท้ๆ เขากลับชิงชัง แหงหน้า...

ท่านพบเห็นสังคมที่ทุกสิ่งในนั้นมีได้อยู่ในรูปลักษณะ หรือวางอยู่ในตำแหน่งของมัน มหา โจรได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้นำ ... สุนัขจึงจอกกลายเป็นผู้เลี้ยงฝูงแกะ... นักโทษประหารกลายเป็น ผู้พิพากษา... เหล่าอาชญากรถูกปล่อยลอยนวลอยู่ในสังคม ขณะที่คนดีๆ กลับอยู่ในสภาพรันทด หดหู่... สมาชิกในสังคมไม่รู้สึกริษยาในร้ายต่อความดิงามหรือความชั่วช้า... ท่านยังพบเห็น

ประเพณีอันเลวทรามต่างๆ ที่เป็นตัวเร่งทำลายมนุษยชาติให้พินาศเร็วขึ้น และนำพาพวกเขาสู่หุบเหวแห่งความหายนะ ...

ท่านพบเห็นการดื่มสุรายาองถึงขั้นกลายเป็นประเพณีนิยม... ขณะที่สิ่งลามกอนาจารต่างๆ มีมากมายดาษดื่น... การกินคอกเบี้ยแพร่ระบาดทั่วทุกหย่อมหญ้า จนกลายเป็นการจีบปล้นทรัพย์สินประชาชน ... ท่านพบเห็นความกระสันและอยากได้ในทรัพย์สินเงินทอง ถึงขั้นละโมภและตะกละ ... พบเห็นความโหดร้าย ทารุณ แม้กระทั่งฝังลูกทั้งเป็น...

ท่านพบเห็นระบบครอบครัวถูกทำลายอย่างย่อยยับ สตรีเป็นเพียงแค่อินค้าและเป็นทีระบายนามณ์กำหนดของบุรุษ อังธพาลครองเมือง ภาษาเดียวที่มีการพูดกันอย่างกว้างขวางคือ **ผู้ใดไม่ปฏิบัติธรรม เขาย่อมถูกรังแก**

ท่านพบเห็นบรรดาผู้นำ ยึดปล้นบ้านเมืองของพระเจ้ามาทำเป็นอาณาจักรของตน... ยึดเอาแว่นแคว้นของอัลลอฮ์ ﷻ มาเป็นทาสบริวาร... ท่านพบเห็นบรรดานักพรต นักบวชมากมายตั้งตัวเป็นพระเจ้าเสียเอง คอยหลอกลวงทรัพย์สินของผู้คนทั้งหลายโดยมิชอบ และขัดขวางหนทางของพระเจ้า...

ท่านพบเห็นพรสวรรค์ต่างๆ ของมนุษย์ ถูกทำลายหรือเบี่ยงเบนเสียหายไปสิ้น จนมิอาจใช้ประโยชน์หรือกำหนดความคิดที่ถูกต้องได้อีก มีหน้าซำยังกลับกลายมาเป็นโรคร้ายต่อเจ้าของเองรวมทั้งมนุษยชาติโดยรวมอีกด้วย... ยามนั้นความกล้าหาญก็กลายเป็นความขี้ขลาดและป่าเถื่อน... ความใจบุญกุศลแทนกลับกลายเป็นความสิ้นเปลืองสุรุ่ยสุร่าย ... ความต่ำต้อยเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจของสังคม... ในขณะที่ความฉลาดก็ถูกใช้ไปเพื่อฉ้อโกงและหลอกลวง... สติปัญญากลายเป็นเครื่องมือสำหรับสร้างสรรค์อาชญากรรมในรูปแบบต่างๆ และประดิษฐ์สิ่งสนองกิเลสตัณหาของมนุษย์ ...

ท่านพบเห็นมนุษย์ทั้งหลายทั้งปัจเจกชนและองค์กรต่างๆ เป็นดั่งวัตถุดิบที่มีได้ผ่านกรรมวิธีใดๆ ของช่างประดิษฐ์ผู้ฉลาดหลักแหลม... ท่านพบเห็นชนชาติต่างๆ ดำรงอยู่เช่นฝูงแกะที่ไร้ผู้ดูแล... ขณะที่การเมืองก็เป็นเสมือนอูฐพศที่พยายามดึงเชือกผูกให้ขาดสะบั้น แล้วเที่ยวอาละวาดสร้างความพินาศไปทั่วทุกหย่อมหญ้า... อำนาจเป็นประหนึ่งดาบในมือของคนเมาไร้สติที่ไม่เพียงทำร้ายครอบครัว พี่น้องผองเพื่อน หรือสังคมเท่านั้น แม้กระทั่งยอมทำร้ายตัวเองด้วยซ้ำ

ในทุกๆ ด้านของชีวิตที่เสื่อมโทรมและเสียหายนี้ ล้วนจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่และดูแลอย่างจริงจังจากนักพัฒนา หากเขาผู้นั้นเป็นเช่นนักพัฒนาธรรมดาทั่วไปแล้ว อย่างดีก็อาจแก้ไขหรือพัฒนาได้ก็แค่ปัญหาใดปัญหาหนึ่งเท่านั้น... แม้นอายุอาจยืนยาวเพียงใด เขาอาจแก้ไขได้เพียงข้อบกพร่องหนึ่งทางสังคมที่เขารู้สึกปวดร้าวเท่านั้น... ทว่าจิตใจของมนุษย์ถูกประกอบมาสุด

ซับซ้อนยากที่จะหยั่งถึงได้ ... มีความละเอียดอ่อน มีประตุน้ำต่างมากมาย แฝงไปด้วยความต้องการและอิสระ ซึ่งเมื่อใดหากมันเบี่ยงเบนหรือเฉไฉหลงทางเสียแล้ว ก็มีอาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงนิสัยสันดานใดๆ ของคนผู้นั้นได้เลย จนกว่าทัศนคติของเขาจะเปลี่ยนจากร้ายเป็นดี หรือจากความเสื่อมเสียไปสู่การพัฒนาปรับปรุง

ทุกโรคของสังคม รวมทั้งข้อบกพร่องต่างๆ ของอนุชนรุ่นปัจจุบัน ล้วนแล้วต้องแก้ไขปรับปรุงอย่างไม่จบสิ้น ตลอดอายุขัยของมนุษย์ต้องจมอยู่ในนั้น หรือนักพัฒนาเหล่านั้นจำเป็นต้องทุ่มเทชีวิตอย่างที่สุดและตลอดไปเลยก็ว่าได้ ดังกรณีตัวอย่างการรณรงค์กวาดล้างยาเสพติดเป็นต้น ถึงแม้รัฐจะทุ่มเทกวาดล้างอย่างหนักและกำหนดบทลงโทษผู้เกี่ยวข้องอย่างหนักหน่วงเพียงใด ก็ยังไม่พอลังพอที่จะปราบปรามพฤติกรรมกรรมกรรมยาเสพติดได้ ไม่มีวิธีอื่นใด นอกจากต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือจิตใจสำนึกเสียก่อนเท่านั้น แต่หากบีบบังคับด้วยวิธีอื่นแล้ว ก็มีแต่จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดเหล่านั้น หันไปปฏิบัติความผิดอื่นๆ อีก หรือไม่ก็พยายามหลีกเลี่ยงเปลี่ยนชื่อหรือสร้างภาพลักษณ์ใหม่ของสิ่งเดียวกัน เพื่อชี้ชวนให้ผู้คนเห็นดีเห็นงามต่อไปอย่างไม่จบสิ้น...

พี่น้องชาวอิทธิลัญญา ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

ท่านนบีมุหัมมัด ﷺ มิใช่เช่นบรรดานักปฏิรูปโดยทั่วไป ที่มักเข้าบ้านทางประตูด้านหลังหรือปีนป่ายหน้าต่างเข้าไป แล้วจัดการป่าวประกาศต่อสู้กับโรคร้ายต่างๆ ทางสังคม และสิ่งบกพร่องทางศีลธรรมจรรยาเพียงเท่านั้น... ซึ่งบางคนก็ประสบความสำเร็จบ้างในบางส่วน แต่ชั่วเวลาหนึ่งในบางพื้นที่ของประเทศ ขณะที่บางคนก็เสียชีวิตลงก่อนที่ภารกิจจะสำเร็จ...

นบีมุหัมมัด ﷺ เข้ามายังอาคารแห่งการเผยแผ่และทำการปฏิรูปโดยใช้ประตูของมัน แล้วไขกุญแจแห่งธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ที่ถูกปิดตายออกเสีย เป็นกุญแจที่บรรดานักปฏิรูปต่างๆ ในช่วงว่างเว้นศาสนา และผู้คนหลังจากนั้นมากมาย ต่างก็ต้องเหน้อยล้าและล้าแหลมมามากต่อมากแล้ว เนื่องจากพยายามเปิดด้วยสิ่งอื่นซึ่งมิใช่ลูกกุญแจที่แท้จริงของมัน ท่านได้เรียกร้องมนุษย์สู่การศรัทธาต่อพระเจ้าองค์เดียว ปฏิเสธรูปเจวีศ และการสักการะบูชาสิ่งต่างๆ ปฏิเสธพระเจ้าจอมปลอมในทุกความหมาย พร้อมลุกขึ้นประกาศท่ามกลางหมู่ชนทั้งหลายว่า “โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงกล่าวเถิดว่า : ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ) แล้วพวกท่านจะประสบกับความสำเร็จ” พร้อมกับเรียกร้องพวกเขาสู่การศรัทธาต่อสารของท่าน และศรัทธาต่อวันปรโลก

นบีมุหัมมัด ﷺ ยืนหยัดอยู่ถึง 13 ปีในการเรียกร้องเชิญชวนสู่พระเจ้าองค์เดียว และให้ศรัทธาต่อศาสนาของท่าน และต่อโลกอาคิเราะฮ์อย่างชัดเจนแจ่มแจ้งที่สุด โดยปราศจากอาการเบื่อหน่าย อ่อนข้อ เสรีโสภ ค้างเลหรือคิดคดต่ออุดมการณ์นี้เลย ท่านมองว่า ในเหตุการณ์เหล่านั้นย่อมมีโอสถทิพย์สำหรับทุกโรค ขณะที่ฝ่ายกู้อริยชนก็ลุกขึ้นประกาศก้องในทุกสารทิศ และต่างพร้อมใจพุ่งเป้ามายังท่านด้วยดอกธนูดอกเดียวกัน พยายามจุดบ้านเผาเมือง เพื่อโคตเคียวท่านออก

จากลูกหลานและพี่น้องของพวกเขา ดังนั้น การที่ยอมรับศรัทธาเชื่อมั่นต่อท่านนบี และยอมแยกตัวไปอยู่กับท่านในยามวิกฤติเช่นนี้ จึงถือเป็นจุดที่ล่อแหลมที่สุด บุคคลที่กล้าจับเคลื่อนพร้อมกับท่านได้ ต้องเป็นผู้ที่มีความจริงใจและจริงจัง ไม่ยึดติดตัวเองและเชื่อมั่นอย่างเต็มร้อยที่จะทะยานสู่กองเพลิง และเดินไปบนพวงหนามพร้อมกับท่าน มีเยาวชนกลุ่มหนึ่ง กล้ายื่นหัตถ์อยู่เบื้องหน้าชนิดที่ฝ่ายกูร์รอซมีอาจสบประมาทได้เลย หรือใช้ปัจจัยใดๆ ทางโลกมาเจรจาหว่านล้อมพวกเขาให้สั่นคลอนในจุดยืนได้ เพราะความปรารถนาของพวกเขาคืออาคิเราะฮ์ และความต้องการของพวกเขา ก็คือสวนสวรรค์ พวกเขาได้ยืนแล้วซึ่งการเรียกร้องของผู้เรียกร้องให้ศรัทธาต่อองค์อภิบาล... พวกเขาจึงรู้สึกว้าวุ่น สิ่งที่น่าอัศจรรย์ยิ่งยวดยิ่งยวดให้มัน มันช่างคับแคบเสียเหลือเกิน พาให้รู้สึกอัดอั้นตัวเอง กังวล และกระสับกระส่ายเหมือนนอนอยู่บนพวงหนาม พวกเขาเห็นแล้วว่า ย่อมไม่มีสิ่งใดมาช่วยปลดปล่อยได้ นอกจากการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ﷻ และ ศาสนทูตของพระองค์ท่านนั้น พวกเขาจึงยอมรับการศรัทธา และมุ่งไปหานบีมุหัมมัด ﷺ ทั้งๆ ที่ท่านอาศัยอยู่ในบ้านเมืองของพวกเขา ได้ประสบพบเห็นท่านมาตลอด ฝ่ายกูร์รอซพยายามขัดขวางท่านและกลุ่มชนผู้ศรัทธาด้วยอุปสรรคต่างๆ นานา แต่บรรดาผู้ศรัทธาก็ได้วางมือของตนไว้บนมือของนบีมุหัมมัด ﷺ ยอมมอบร่างกายและชีวิตให้แก่ท่านแล้ว แม้ชีวิตจะอยู่ในอันตรายเพียงใด ก็พร้อมเผชิญการทดสอบและวิบากกรรมต่างๆ ด้วยความเชื่อมั่นเสมอ...

ฝ่ายกูร์รอซซึ่งไม่มีความหมายอันใดเกินกว่าสิ่งที่พวกเขาคาดไว้ แม้กระบอกธนูของพวกเขาจะพลัดหล่นอันแล้วอันเล่า... ดอกธนูจะถาโถมมายังพวกเขาดอกแล้วดอกเล่า... แต่ทั้งหมดนั้น หาได้ทำให้เกิดสิ่งใด นอกจากความเชื่อมั่น และอดทนเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

ความว่า “พวกเขา กล่าวว่านี่คือสิ่งที่อัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา และอัลลอฮ์และเราะซูลของพระองค์ตรัสไว้เป็นจริงแล้ว และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม” (อัลอะหฺซาบ, 33 : 22)

นบีมุหัมมัด ﷺ ได้ใช้อัลกุรอานเป็นอาหารทางวิญญาณ อบรมจิตใจด้วยการศรัทธา และทำให้พวกเขาอ่อนน้อมลงเบื้องหน้าองค์อภิบาลแห่งสากลโลกห้าครั้งต่อวัน ด้วยร่างกายที่ใสสะอาด หัวใจที่ยำเกรง ร่างกายที่ยอมจำนน และสติปัญญาที่ทะลุปรุโปร่ง... ทุกๆ วันมีแต่จะทำให้อาณัติสูงส่ง หัวใจบริสุทธิ์ อุปนิสัยที่สะอาด พร้อมยังปลดปล่อยให้พ้นจากอำนาจแห่งวัตถุนิยมทั้งหลาย และการราวีของกิเลสตัณหา พร้อมเรียกร้องสู่องค์อภิบาลแห่งแผ่นดินและฟากฟ้า อีกทั้งยังทำให้พวกเขามีความอดทนอดกลั้นต่อการประทุษร้าย รู้จักการให้อภัยและเอาชนะใจตนเอง... พวกเขาจากเผ่าพันธุ์ ที่แต่ละคืนวันมีแต่สงครามแตกหัก ตะลุมบอนและคลุกอยู่กับฝุ่นดิน แต่นบีมุหัมมัด ﷺ ได้พยายามข่มนิสัยชอบการต่อสู้ และป้องกันความเป็นชาตินิยมอาหรับ

ของพวกเขาเอาไว้ พร้อมกล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านทั้งหลายจงวางมือลงเถิด อย่าตอบโต้เป็น
อำนาจ แล้วลุกขึ้นทำละหมาดและจ่ายซะกาต...” (อันนิสาอฺ, 4 : 77) แล้วพวกเขาก็ยอมอ่อนรับ
คำสั่งและวางมือลง... พวกเขาขอมอดทอนอดกลั้นต่อการทารุณกรรมพวกกูร์อัยษ์ แม้ต้องสังเว
ด้วยเลือด เนื้อแม้กระทั่งชีวิต โดยมิหวาดหวั่นหรือยอมอ่อนข้อ ประวัติศาสตร์ไม่เคยจารึก
เหตุการณ์ใดในยุคมักกะฮฺว่า มุสลิมลุกขึ้นปกป้องตนเองด้วยดาบเลย หรือตอบโต้ด้วยวิธีการรุนแรง
แม้โดยสัญญาติญานและนิสัยดั้งเดิมแล้ว พวกเขามีความพร้อมพอที่จะใช้กำลังเช่นนั้นก็ตาม...

สิ่งที่ได้รับการบันทึกในประวัติศาสตร์ช่วงนั้น คือการเชื่อฟังและยอมอ่อนน้อม ซึ่งเป็น
การแสดงอารยะขัดขืนที่ยาวนานและยากลำบากมากที่สุดในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติเลยทีเดีย
จนกระทั่งเมื่อพวกกูร์อัยษ์เข้มแข็งแกहनักขึ้นจนสุดจะทนไหว อัลลอฮฺ ﷻ ก็ทรงอนุญาตให้สา
สนทูตของพระองค์พร้อมเหล่าเสาะหาบะฮฺทำการอิฆเราะฮฺ คืออพยพสู่เมืองมะดีนะฮฺ ซึ่งอิสลามได้
เผยแผ่ไปถึงก่อนแล้ว...

มุฮำญิรีนจากเมืองมักกะฮฺได้ประสานมือกับอันศอรุแห่งเมืองมะดีนะฮฺ และไม่มีสิ่งใดที่
สามารถผนวกรวมเข้าด้วยกันได้นอกจากศาสนาใหม่นี้ ซึ่งนับเป็นภาพที่แสดงถึงอำนาจของศาสนา
ที่ประวัติศาสตร์ได้จารึกยืนยันไว้ ระหว่างเผ่าเอาส์และกือชรอญญ์ ซึ่งเป็นคู่อรินานนับศตวรรษที่
ผู้ตลบของสงครามไม่เคยสร้างซาจากพวกเขาเลย ดาบของพวกเขาไม่เคยสิ้นควาเลือด กระทั่ง
อิสลามได้สมานฉันท์หัวใจของพวกเขาเข้าด้วยกัน แม้จะใช้สิ่งที่มีอยู่ในโลกทั้งหมด ก็ไม่มีผู้ใด
สามารถสมานหัวใจของพวกเขาเช่นนี้ได้ ต่อจากนั้นท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ ﷻ ได้สร้างความ
เป็นพี่น้องระหว่างกัน ความเป็นพี่น้องที่เหนือกว่าความเป็นพี่น้องที่คลานตามหลังกันมา ที่ความ
เป็นเพื่อนหรือสหายทุกคู่เท่าที่ประวัติศาสตร์เล่าขานกันมาก็มีอจเสมอเหมือนได้

กลุ่มชนใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้นนี้ เป็นดั่งแกนกลางของประชาชาติอิสลามในภาพกว้างที่อุบัติขึ้น
เพื่อชาวโลกทั้งหลาย และเป็นธาตุแท้ของอิสลาม การปรากฏขึ้นของกลุ่มชนนี้ในสถานการณ์อัน
ลำบากยิ่งนี้ เท่ากับเป็นสิ่งคุ้มกันโลกจากความหลงทางที่กำลังคุกคาม เป็นหลักประกันหนึ่งแก่
มนุษยชาติจากวิกฤติและภัยอันตรายต่างๆ ที่ห้อมล้อมอยู่ได้ เหตุนี้อัลลอฮฺ ﷻ ทรงได้กล่าว
เฉพาะเจาะจงถึงความเป็นพี่น้องและความสมานฉันท์ระหว่างชาวมุฮำญิรีนและชาวอันศอรุนี้ว่า

إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾

ความว่า “หากพวกเจ้าไม่ปฏิบัติในสิ่งนั้น(คือไม่ช่วยเหลือพี่น้องผู้ศรัทธา
ด้วยกันจากการถูกข่มเหง)แล้ว ความวุ่นวายและความเสียหายอันใหญ่หลวง ก็
จะเกิดขึ้นในแผ่นดิน” (อัลอันฟาล, 8 : 73)

นบีมุหัมมัด ﷺ ยังคงอบรมขัดเกลาพวกเขาอย่างละเอียดและลึกซึ้ง ขณะที่อัลกุรอานก็
ยังคงพัฒนาจิตวิญญาณของพวกเขาให้สูงส่งและเติมเต็มไฟของหัวใจให้ลุกโชนอยู่ตลอด... ว
งสนทนาสั่งสอนต่างๆ ของนบีมุหัมมัด ﷺ ยังคงเพิ่มพูนความเข้มแข็งในเรื่องศาสนาให้แก่พวกเขา
และให้ละเว้นจากกิเลสตัณหา... ใช้ชีวิตสิ้นไปในหนทางแห่งความดี และเส่นหาต่อสรวงสวรรค์

... ได้กระตุ้นให้พวกเขาเป็นคนที่รู้ ทำความเข้าใจในเรื่องศาสนาและตรวจสอบทบทวนตนเอง ... พวกเขาต่างเชื่อฟังปฏิบัติตามนบีมุหัมมัด ﷺ ในทุกสภาพการณ์ไม่ว่ายามปกติสุข หรือยามทุกข์ เศรษฐกิจ... พร้อมออกเดินทางในวิถีของอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทุกเมื่อ... พวกเขาสามารถสลัดโลก (คุณยา) ได้อย่างง่ายดาย อันความทุกข์ยากของลูกเมีย ครอบครัวสำหรับพวกเขาเป็นสิ่งเล็กน้อยมาก... มีโครงการมากมายที่ถูกประทอนลงมาซึ่งพวกเขาไม่เคยพบเจอหรือคุ้นเคย... และทุกสิ่งที่รู้สึกลำบากใจ แต่จำเป็นต้องปฏิบัติทั้งด้วยทรัพย์สิน ชีวิต หรือครอบครัว พวกเขาต้องเชื่อฟังเสมอ แม้จะโดยทันทีหรือเชิงซ้าสัณนิกก็ตาม... แล้วปมเงื่อนสำคัญ ซึ่งหมายถึงปมเงื่อนแห่งการตั้งภาคีและการปฏิเสธก็ถูกแก้ออก... พร้อมปมเงื่อนอื่นๆ ก็คลายออกเสียสิ้น นบีมุหัมมัด ﷺ เริ่มรณรงค์ต่อสู้กับพวกเขาโดยมีจำเป็นต้องเปิดฉากต่อสู้ไปในทุกเรื่อง ทั้งที่เป็นคำสั่งใช้หรือคำสั่งห้ามเลย เมื่อใดที่อิสลามสามารถเอาชนะญะฮ์ลียะฮ์ในสมรภูมิกครั้งแรกนี้ได้สำเร็จ แล้วชัยชนะในครั้งหลังก็จะตามมาอย่างง่ายดาย ทำให้ผู้คนเข้าสู่อิสลามทั้งด้วยหัวใจ เรือรบและวิญญูณทั้งหมด และจะไม่ฝ่าฝืนโต้แย้งนบีมุหัมมัด ﷺ อีก ภายหลังจากทางนำเป็นที่ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว และจะไม่พบว่า พวกเขา รู้สึกอึดอัดในสิ่งใดที่นบีมุหัมมัด ﷺ ตัดสินและไม่โลเลอีกในสิ่งที่ท่านใช้หรือห้ามไว้... บทบัญญัติห้ามสุราถูกประทอนลงมาขณะที่พวกเขากำลังยกแก้วชดน้ำมาอย่างสุขสำราญ และแล้วพวกเขาก็ต้องเลือกเอาระหว่างคำสั่งของอัลลอฮ์ ﷻ ขณะริมฝีปากที่กำลังคาบติดอยู่กับขอบแก้ว ทั้งที่กระสันอยากจะทำชดดื่มปานใจจะขาด... และแล้วบรรดาถึงเหล่าสุรายาดองทั้งหลายก็พลันถูกทุบแตกกระจายเนืองนองไปทั่วซอกซอยของเมืองมะดีนะฮ์...

กระทั่งเมื่อโอกาสของชัยฏอนหมดไปจากอารมณ์ของพวกเขา หรือแม้แต่โอกาสของอารมณ์เองก็หมดไปด้วย... พวกเขา รู้สึกเป็นธรรมต่อตนเองและต่อผู้อื่นมากขึ้น... อยู่ในโลกคุณยาคุณตั้งบรูษแห่งอากิเราะฮ์ และอยู่ในวันนี้เยี่ยงบรูษของวันพรง... ไม่รู้สึกเศร้าโศกเมื่อคราวเคราะห์ หรือหยิ่งโสเมื่อยามมีสุข... พวกเขาไม่หวั่นไหวต่อความจน ความรวย... อำนาจใดๆ ก็มีอาจทำให้พวกเขาอมสยบกลัวได้... พวกเขามีประสงค์ความโอหังหรือสร้างความเสียหายใดๆ บนพื้นโลก... นอกจากความยุติธรรมอันเที่ยงตรงสำหรับมนุษย์ ที่ดำรงไว้ซึ่งความถูกต้อง เป็นประจักษ์พยานต่ออัลลอฮ์ ﷻ แม้นต่อตัวเอง ... พวกเขากลายเป็นที่พึ่งของมนุษยชาติ ปกป้องคุ้มครองโลก และเรียกร้องสู่ศาสนาแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้า... เป็นผู้ที่ท่านศาสนทูตแห่งพระเจ้ามอบหมายเป็นผู้สืบทอดในพันธกิจ ขณะที่ท่านจะลาโลกไปอย่างภาคภูมิใจในประชาชาติและศาสน์ของท่าน...

การปฏิรูปที่นบีมุหัมมัด ﷺ สถาปนาขึ้นในจิตใจของบรรดามุสลิมและใช้พวกเขาเป็นสื่อต่อสังคมโลก นับเป็นปรากฏการณ์ที่แปลกประหลาดที่สุดเท่าที่มีมาในหน้าประวัติศาสตร์มนุษยชาติ การปฏิรูปครั้งนี้ช่างแปลกในทุกประการ คือแปลกในแง่ของความรวดเร็ว ในแง่ของความลึกล้ำ และแปลกในแง่ของความกว้างขวางและครอบคลุม... รวมทั้งแปลกในแง่ความ

ชัดเจนและสามารถเข้าใจได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับการปฏิบัติต่างๆ ที่มีแต่ความคลุมเครือน่าสงสัย และกลายเป็น โศกนาฏกรรมที่รุนแรงที่สุดของมนุษยชาติ...

มนุษย์ทั้งหลายก่อนนี้ มีชีวิตอยู่อย่างมีเดมม ทุกอย่างถูกก่อกำขึ้นเพื่อสนองความต้องการและเติมเต็มอารมณ์ของตนเอง... คนดีไร้ซึ่งรางวัล คนชั่วถูกปล่อยลอยนวลไร้บทลงโทษ... ไร้ศีลธรรมใดๆ... ขณะที่ศาสนาก็เป็นเพียงสิ่งผิวเผินในชีวิต ไม่มีผลใดๆ ต่อวิญญาณ ชีวิตและจิตใจของผู้คนเลย... ไร้ซึ่งอิทธิพลใดๆ ต่อจรรยาบรรณและการตั้งคัมภีร์ร่วมกัน...

แต่สำหรับอิสลาม ได้สร้างความศรัทธาเป็นเสมือนสถาบันด้านจรรยา คอยขัดเกลาจิตใจและเติมเต็มเจตจำนงอันกล้าหาญ หัวใจที่เข้มแข็งพร้อมหมั่นตรวจสอบตนเอง... ในบางครั้งบางครั้ง หากพลังแห่งความเป็นเดรัจฉานเกิดพยุศ และทำให้มนุษย์ต้องพลังพลาด แม้นยามนั้น จะไม่มีสายตาใดพบเห็นหรือห่างไกลเกินมือกฏหมายก็ว่าลวงถึงก็ตาม ความศรัทธานี้ก็แปรเปลี่ยนเป็นจิตใจสำนึกอันแรงกล้าและเฝ้าคอยทิ่มแทงจิตใจหรือฝันร้ายอยู่ตลอดเวลา จนเจ้าของของมันมีอาจเป็นสุขอยู่ได้อีกต่อไป จนกว่าจะได้สารภาพผิดเบื้องหน้ากฏหมาย และพร้อมเสนอรับการลงโทษอันหนักด้วยท่าทีสงบและยินดี เพื่อหวังปลดปล่อยจากความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ ﷻ และการลงโทษในวันอาคีเราะฮ์

การศรัทธาที่มีต่ออัลลอฮ์ ﷻ ก่อนบิหมุหัมมัด ﷺ และวันสุดท้าย รวมทั้งการยอมมอบน้อมศิโรราบต่ออัลลอฮ์ ﷻ และศาสนาของพระองค์ ทำให้ชีวิตที่เคยบูดเน่า ได้เที่ยงตรงและมีค่าขึ้น... ทำให้ทุกปัจเจกชนในสังคมกลับคืนสู่ตำแหน่งที่เหมาะสมของตนเอง โดยไม่มีความบกพร่องหรือการล่วงละเมิด กลไกแห่งมนุษยชาติได้กลายเป็นดังช่อดอกไม้หลากสีที่ปราศจากหนาม มนุษย์ทั้งหลายกลายเป็นครอบครัวเดียวกันที่ต่างถืออาดัมเป็นบิดา และอาดัมก็ถูกสร้างมาจากดิน คนอาหรับมิได้ประเสริฐเลอเลิศกว่าคนไม่ใช่อาหรับ และคนไม่ใช่อาหรับก็มิได้ประเสริฐเลอเลิศไปกว่าคนอาหรับ เว้นแต่ด้วยความยำเกรง (ต่อพระเจ้า) เท่านั้น

นบิหมุหัมมัด ﷺ กล่าวว่า “พวกท่านทุกคนล้วนเป็นลูกหลานอาดัม ขณะที่อาดัมก็ถูกสร้างมาจากดิน และขอให้แต่ละกลุ่มหยุดการเอาบรรพบุรุษของตนเองมาอวดใหญ่อวดโต หรือ (มิฉะนั้น) พวกเขาจะประสบกับความต่ำต้อย ณ อัลลอฮ์ยิ่งกว่าแมลงปีกแข็ง(ชนิดหนึ่ง)เสียอีก” (รายงานโดยอบู ดาวูด /5118)

ทุกคนชั้น ทุกเชื้อชาติในสังคมมุสลิมล้วนต่างเอื้ออาทร ช่วยเหลือและอาศัยพึ่งพากันโดยไม่มีใครคิดจะเบียดเบียนกัน ขณะที่ผู้ชายก็อยู่ในฐานะผู้คุ้มครองดูแลผู้หญิงด้วยคุณสมบัติต่างๆ ที่อัลลอฮ์ ﷻ ให้มาเหนือกว่าและด้วยทรัพย์สินเงินทองที่เขาต้องจ่ายไป... ผู้หญิงทั้งหลายก็เป็นกุลสตรีที่ดี เกรงครัดศาสนา และรักษาความลับตามที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงรักษาไว้ สำหรับนางก็เช่นเดียวกับบุรุษในเรื่องความดีที่พึงได้รับ... ทุกคนในสังคมล้วนเป็นผู้มีหน้าที่และจะถูกสอบสวนในหน้าที่ที่รับผิดชอบ... ผู้นำมีหน้าที่ความรับผิดชอบและจะถูกสอบสวนในหน้าที่ความ

รับผิดชอบของเขา... บุรุษมีหน้าที่ต่อครอบครัวและจะถูกสอบสวนในหน้าที่ความรับผิดชอบของเขา... สตรีมีหน้าที่ในบ้านของสามีและจะถูกสอบสวนในหน้าที่ความรับผิดชอบของนาง... คนใช้ก็มีหน้าที่ดูแลทรัพย์สินของนายและจะถูกสอบสวนในหน้าที่ความรับผิดชอบของเขา เช่นเดียวกัน.. เหตุนี้สังคมมุสลิมจึงเป็นสังคมที่มีวุฒิภาวะ มีสติ และรับผิดชอบต่อหน้าที่ของแต่ละคนเสมอ...

ในสังคมที่สับสนวุ่นวายเช่นนี้ นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ลุกขึ้นมาคลายปมเชือกที่พันนาการไว้ แล้วท่านก็กลายเป็นดั่งวิญญาณและร่างกาย ทำหน้าที่เป็นดั่งหัวใจและดวงตาของสังคม... ท่านคือมนุษย์ปุถุชนที่พระเจ้าทรงประทานคุณลักษณะแห่งความมั่งคั่งและสมบูรณ์อันสูงส่ง ... ผู้ใดได้พบเห็นท่านซัดๆ ก็จะไม่เกรงขาม... และผู้ใดได้ใช้ชีวิตคลุกคลีอย่างลึกซึ้งก็จะรักและประทับใจ...

ด้วยศรัทธาอันกว้างขวาง ลึกซึ้ง และคำสั่งสอนอันชัดเจนแจ่มแจ้งของนบี มุฮัมมัด ﷺ ... ด้วยการอบรมขัดเกลาที่ชาญฉลาด ละเอียดอ่อน และบุคลิกภาพอันเป็นอัตลักษณ์ของท่าน... ด้วยความประเสริฐของอัลกุรอาน คัมภีร์แห่งฟากฟ้าที่แผ่ไปด้วยความมหัศจรรย์ต่างๆ มากมายอย่างไม่มีสิ้นสุด คำสอนในลักษณะนี้เอง ที่ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ﷺ ได้ชุบชีวิตใหม่ขึ้นมาท่ามกลางมนุษยชาติที่กำลังจะตกอยู่ในสภาพจวนเจียนจะหายหน้า

ท่านพยายามมุ่งมั่นให้ทรัพยากรมนุษย์เหล่านั้น ซึ่งถือเป็นวัตถุดิบที่ไม่มีใครเคยล่วงรู้ถึงความสมบูรณ์มั่งคั่ง และไม่มีใครรู้ถึงสถานที่อยู่ของมันมาก่อนเลย เสมือนเมล็ดพันธุ์ที่ถูกกดทับอยู่ใต้แผ่นดิน... และแล้วด้วยอนุมัติแห่งอัลลอฮ์ ﷻ ความศรัทธาและหลักความเชื่ออันถูกต้องก็งอกเงยขึ้นมา ณ สถานที่แห่งนั้น...พร้อมดวงวิญญาณใหม่ที่ถูชุบชีวิตให้ฟื้นคืน ด้วยไออุ่นของสภาพแวดล้อมและพรสวรรค์อันเปล่งประกาย ทุกคนถูกวางตัวอย่างเหมาะสมกับสภาพที่ถูกสร้างให้มา... เป็นสถานที่ที่ราวกับว่าไม่เคยถูกสำรวจหรือค้นพบมาก่อน... ราวกับวัตถุธาตุที่จู่ๆ ก็กลายเป็นรูปเป็นร่างที่เจริญเติบโตขึ้นและกลายเป็นมนุษย์ที่เคลื่อนไหว ... ราวกับซากศพที่เคยเน่าเน็ง แล้วกลายมามีชีวิตชีวาที่สามารถปฏิบัติภารกิจอย่างเต็มภาคภูมิ... ราวกับคนตาบอดที่มองไม่เห็นหนทาง จู่ๆ ก็กลายมาเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์คอยช่วยชี้นำมนุษยชาติ

أَوْ مِنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي

الظُّلْمَتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ﴿١٢٢﴾

ความว่า “อาผู้ที่เคยตายสนิท ต่อมาเราทำให้เขาฟื้นชีวิตขึ้นแล้วทำให้เขามีรัศมีหนึ่งทีคอยส่องนำให้เขาเดินไปในท่ามกลางมนุษย์ จะเหมือนดั่งผู้ที่ตกอยู่ในความมืดมนไร้ซึ่งทางออกได้อย่างไรเล่า ?” (อัลอันอาม , 6 : 122)

ท่านมีความมุ่งมั่นทุ่มเทกับชนชาติอาหรับที่กำลังประสบความเสียหาย... รวมถึงมุ่งมั่นกับมนุษย์อื่นๆ ด้วย... เพียงไม่นานนักโลกก็พบว่า พวกเขากลายเป็นอัจฉริยะแห่งยุคสมัยหรือเป็นผู้นำมนุษยชาติไปเสียแล้ว... อัมรฺ บิน อัลค็อฏฏอบ ผู้ซึ่งเคยเป็นเพียงชายหนุ่มที่คอยเลี้ยงดองอุฐูให้กับบิดา เป็นบุคคลที่ค่อนข้างบึกบึน กล่าวหาญคนหนึ่งของชาวกูร์รอซ... ไม่เคยถูกคาดหวังจากสังคมสำหรับดำรงตำแหน่งอันสูงๆ... และบรรดามิตรสหายก็ไม่เคยคาดคิดว่าเขาจะมีศักยภาพสักปานไหน... แต่ทันใดนั้น โลกก็ต้องตะลึงกับอัจฉริยภาพและความเป็นผู้นำของเขา ที่แม้แต่บัลลังก์ของกษัตริย์โคสโร ยังต้องสั่นสะเทือน

เช่นเดียวกับคอลิด อิบดุลวะลิด ผู้ซึ่งเป็นเพียงทหารม้าคนหนึ่งของกูร์รอซ เป็นเด็กหนุ่มที่ซำซองในการรบแค่ในวงจำกัดแคบๆ ที่จำเป็นต้องมีบุคคลระดับผู้นำของกูร์รอซคอยช่วยเหลือให้การชี้แนะเสมอ... ชื่อเสียงเรียงนามก็ได้เป็นที่รู้จักกันในแถบอาณาเขตสมุทรอาราเบีย... แต่เมื่อเขาหันกลับมาชูดาบของพระเจ้า ทุกอย่างเบื้องหน้าก็มีอาจด้านทานเขาไว้ได้... เป็นประหนึ่งสายฟ้าผ่าที่ฟาดลงบนอาณาจักรโรมันและยังคงเหลือเป็นความจดจำอันนิรันดร์เหลืออยู่ในหน้าประวัติศาสตร์..

ท่านองเดียวกับอะบู อุบัยดะฮฺ ผู้มีคุณลักษณะของความปรองดอง มีสติและอ่อนโยน ทำหน้าที่คุมกองทัพมุสลิม ครั้นขึ้นดำรงตำแหน่งแม่ทัพใหญ่ของกองทัพ เขาได้สร้างเกียรติประวัติเอาไว้ด้วยการขับไล่จอมทัพเฮราคลิอุส (Heraclius) ออกจากอาณาเขตและทุ่งหญ้าอันอุดมของเมืองซาม (ซีเรียปัจจุบัน) ได้สำเร็จ พร้อมกับได้ทิ้งวีจ้อลาอมตะหนึ่งไว้ คือ “ขอสันติภาพจงมีแด่ซีเรีย เป็นสันติภาพที่มีอาจพบได้อีกหลังจากนี้”

และนี่คือ อัมรฺ อิบดุล-อาศ ผู้ถูกนับเป็นปัญญาชนคนหนึ่งของกูร์รอซ ที่ถูกส่งไปพร้อมคณะทูตยังประเทศอะบิสซิเนีย เพื่อเจรจาขอให้กษัตริย์ส่งบรรดาผู้อพยพชาวมุสลิมกลับมักกะฮฺ ซึ่งครั้งนั้นเขาทำงานล้มเหลว... แต่แล้วเขาก็กลับกลายมาเป็นผู้พิชิตอียิปต์ และได้รับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ .

อีกท่านคือ ซะอ์ด บินอะบิวัคคอส บุคคลที่เราไม่เคยได้ยินชื่อเสียงเรียงนามมาก่อนเลย ในประวัติศาสตร์อาหรับก่อนยุคอิสลามว่า เขาไม่เคยเป็นแม่ทัพทหารหรือหัวหน้ากองทัพใดๆ... แต่เขาก็กลายมาเป็นผู้ทำหน้าที่เปิดเมืองต่างๆ ที่การพิชิตอิรักและอิหร่านยังต้องพึ่งพาชื่อของบุคคลผู้นี้...

เช่นเดียวกับอะลี บินอะบิฏอลิบ, ซัลมาน อัล-ฟาริซี, บิลาล อัล-หะบะซี, ซัยด์ บินยาบิต, อัล-มิกดาด, อะบูอัล-ดร์คาศ์, อัมมาร์ บินยาซิด, มุอาซ บินญะบัล และอุบัยยฺ บินกะอับ บรรดาบุรุษที่ถูกพัดโบกไปตามลมหายใจของอิสลาม และกลายเป็นบุคคลที่เปี่ยมไปด้วยความสมถะมักน้อย และผู้ทรงความรู้อันล้ำลึก...

ท่านองเดียวกันกับสะฮะฮะฮฺท่านอื่นๆ ซึ่งถูกสร้างมาภายใต้อุ้นไเอแห่งการอบรมของท่านศาสนทูตผู้ไม่รู้หนังสือคือมุหัมมัด ﷺ จนพวกเขากลายเป็นบรรดาศาสตราจารย์ของโลก เป็น

ผู้จุดประกายความรู้ศาสตร์ต่างๆ มีถ้อยสำนวนที่เปี่ยมไปด้วยวิหยาปัญญา ถือเป็นบุคคลที่จิตใจมีคุณธรรมที่สุด ความรู้ลึกซึ้งที่สุดและมักน้อยที่สุด ที่เมื่อพูดคำใดออกไป ทุกสมัยก็ต้องรับฟังหรือให้ข้อคิดใดๆ ออกไป ปากกาแห่งประวัติศาสตร์ก็ต้องจดบันทึก...

พวกเขาเปรียบเสมือนวงแหวนที่แทบมองไม่เห็นขอบที่บิดเบี้ยว หรือเสมือนน้ำฝนที่หลังโปรยลงมา จนแทบไม่อาจทราบว่ามีท่าแรกหรือท่าต่อมาของมันดีกว่ากัน เป็นกลุ่มชนที่มีความเพียบพร้อมสมบูรณ์ในด้านต่างๆ ของความเป็นมนุษย์ ครอบคลุมทุกด้าน... เป็นกลุ่มชนที่ไม่พึ่งพาผู้ใด ในขณะที่มนุษย์ทั้งหลายจำเป็นต้องพึ่งพาพวกเขา... พวกเขาวางรากฐานแห่งความเจริญ และสถาปนารัฐขึ้นมาโดยไม่มีพันธะสัญญาใดๆ จึงไม่จำเป็นต้องยืมผู้เชี่ยวชาญจากประเทศไหน หรือขอความช่วยเหลือแนวการบริหารจัดการจากรัฐบาลใด... แต่พวกเขาสามารถสถาปนารัฐขึ้นมาที่แผ่ขยายอย่างกว้างขวางและยิ่งใหญ่ที่สุดมายาวนานกว่า 2 ศตวรรษ... คอยเติมเต็มในทุกๆ ความบกพร่อง คอยบำบัดทุกข์ บำรุงสุขของประชาชนอย่างเต็มกำลังและความรับผิดชอบ... รัฐที่แผ่ขยายฐานออกไปอย่างกว้างขวางนี้ ถูกสถาปนาขึ้นมาโดยมีประชาชาติที่เพิ่งเกิดใหม่ที่คอยให้การอุปถัมภ์ค้ำจุน ประชาชาติที่แทบไม่เคยหยุดนิ่งเลยในการกระทำความคิด ซึ่งในจำนวนนั้น มีทั้งผู้นำที่ยุติธรรม กองคลังที่ไว้ใจได้ ผู้ตัดสินที่ซื่อสัตย์ แม่ทัพนายกองที่เคร่งครัดศาสนา ผู้ปกครองที่อ่อนน้อมถ่อมตน พนักงานที่มีจิตสาธารณะ และพลทหารที่ย้ำเกรงพระเจ้า... ด้วยความประเสริฐของการอบรมสั่งสอนทางศาสนาที่ดำเนินอยู่ตลอด... ด้วยความประเสริฐของการเผยแผ่เชิญชวนสู่อิสลามที่ยังคงมีอยู่... เป็นวิชาหนึ่งที่ไม่เคยขาดหายไป เป็นเสบียงอาหารที่ไม่เคยสาบสูญ รัฐจึงยังคงถูกค้ำจุนให้ดำรงอยู่เสมอด้วยบรรดาบุรุษผู้ใฝ่อาภิเราะฮ์ ยิ่งกว่าเรื่องการเก็บส่วยภาษีจากประชาชน พวกเขายังคงเพียบพร้อมทั้งด้านการพัฒนาเปลี่ยนแปลงและด้านการเป็นอยู่... จากจุดนี้เองการพัฒนาแบบอิสลามได้ปรากฏโฉมที่แท้จริงออกมา... และชีวิตที่มีศาสนาได้แสดงอัตลักษณ์ต่างๆ ออกมาอย่างชัดเจนที่สุดและไม่เคยสมบูรณ์เช่นนี้มาก่อนเลยในหน้าประวัติศาสตร์แทบเท่าทุกวันนี้...

นบีมุฮัมมัด ﷺ ได้ใช้ลูกกุญแจแห่งการเป็นศาสนทูตไขกุญแจแห่งธรรมชาติของความเป็นมนุษย์ และแล้ว ขุมคลังแห่งปัญญาและพรสวรรค์ต่างๆ มากมายก็ถูกเปิดเผยออกมา ซึ่งด้วยอำนาจของอัลลอฮ์ ﷻ ท่านจึงสามารถโน้มน้าวให้โลกที่เคยพยศ ยอมหมุนเปลี่ยนไปในทิศทางใหม่ พร้อมกับเปิดศักราชแห่งความสันติสุข นั่นคือยุคของอิสลามที่ยังคงเป็นจุดขาวอยู่บนหน้าประวัติศาสตร์แทบเท่าทุกวันนี้...

ภายใต้การนำของผู้นำที่มีศักยภาพและประชาชาติที่ดีเลิศ โลกจึงสามารถพักผ่อนและนอนหลับอย่างสบายไร้กังวล ปลอดภัยจากการรุกรานที่โหดร้าย ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถใช้ศักยภาพเต็มที่ในการพัฒนาสังคมสันติสุข ภายใต้การปกครองที่มีความเสมอภาคและยุติธรรม

จากบทสรุปที่ผ่านมา ทำให้เราทราบว่า คุณลักษณะสำคัญของผู้นำและประชาชาติที่สามารถปฏิบัติภารกิจอันสูงส่งนี้ จะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่

- 1) ได้รับความน่าเชื่อถือและจรรยาบรรณของนบี(ศุนนะฮ์)
- 2) ผ่านการอบรมบ่มเพาะด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ถูกต้อง เข้มแข็งและต่อเนื่อง
- 3) มีทัศนคติที่สมบูรณ์และครอบคลุมในทุกมิติของการพัฒนา
- 4) มีทัศนคติที่ดีต่อการเมืองการปกครอง

ดังนั้น ณ มิบบรรุแห่งนี้ ขอเชิญชวนพี่น้องทุกท่าน ลองทบทวนสังคมเราในปัจจุบันว่า ทั้งผู้นำและประชาชนมีคุณสมบัติทั้ง 4 ประการหรือไม่อย่างไร

ผู้นำเกือบทุกระดับ แม้กระทั่งผู้นำระดับครอบครัว ท้องถิ่นและระดับชาติ ยังไม่ได้รับความน่าเชื่อถือที่เข้มข้นพอ ไม่เคยผ่านการอบรมบ่มเพาะด้านคุณธรรมจริยธรรมที่ต่อเนื่อง มีทัศนคติที่คลาดเคลื่อนในทุกมิติของการพัฒนา และมองว่าการเมืองการปกครองคือทรัพย์สินที่ต้องแก่งแย่งชิงดีกัน ดังนั้น จึงไม่แปลกที่สังคมเรา จะอุดมไปด้วยผู้นำที่ขาดภาวะผู้นำ กอบโกยผลประโยชน์แก่ตนเองและเพื่อนพ้อง และไม่ยินดียินร้ายกับคำเตือนของนบีมุหัมมัด ﷺ เลย ที่กล่าวว่า

«مَا مِنْ وَالٍ يَلِي رَعِيَّةً مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَيَمُوتُ وَهُوَ غَاشٌّ لَهُمْ إِلَّا حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ»

ความว่า : ไม่มีผู้ปกครองคนใดที่รับผิดชอบบริหารจัดการในกิจการของมุสลิมแล้วเขาสิ้นชีวิตในสภาพที่ฉ้อฉลหลอกลวงประชาชนของเขา เว้นแต่อัลลอฮ์จะห้ามเขาไม่ให้เข้าสวรรค์ (รายงานโดยอัลบุคอรี / 7151)

แม้กระทั่งการได้มาของผู้นำก็เป็นที่ย่อ่งงา การซื้อสิทธิขายเสียง กลับกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปแล้ว นบีมุหัมมัด ﷺ เคยยับยั้งมิให้คนที่ร้องขอ ขึ้นดำรงตำแหน่งที่เขาหมายปอง พร้อมกล่าวความว่า

“เราจะไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สำหรับผู้ที่ร้องขอ และผู้ที่กระสันอยากจะได้” (บันทึกโดยอัลบุคอรี / 7149)

การคอร์รัปชั่นถือเป็นบาปใหญ่ที่อัลลอฮ์ ﷻ และศาสนทูตของพระองค์ ได้สาปแช่งไว้ดังที่มีหะดีษกล่าวความว่า

“การสาปแช่งของอัลลอฮ์จะบังเกิดขึ้นทั้งผู้จ่ายสินบนและผู้รับสินบน”(รายงานโดยอิบนุมาญะฮ์ / 2401)

“ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้สาปแช่งทั้งผู้จ่ายสินบนและผู้รับสินบน” (รายงานโดยอัคริมิซีย์ / 1387)

ท่านทั้งหลายลองคิดว่า หากสังคมใดที่อัลลอฮ์ ﷻ และศาสนทูตของพระองค์สาปแช่งแล้ว สังคมนั้นจะอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุขได้อย่างไร

ยังไม่รวมถึงพฤติกรรมการแต่งตั้งผู้นำของประชาชนทั่วไป ที่มักเลือกพี่น้องผองเพื่อนญาติสนิทมิตรสหาย โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านอื่นๆ ใดๆ เลย และไม่แยแสกับคำเตือนของนบีมุหัมมัด ﷺ ซึ่งได้กล่าวความว่า

“ผู้ใดที่แต่งตั้งชายคนหนึ่ง (ให้ปฏิบัติหน้าที่) ในกลุ่มชนหนึ่ง ทั้งที่ในกลุ่มชนนั้น มีบุคคลอื่นที่อัลลอฮ์พอใจยิ่งกว่า (มีความเหมาะสมกว่า ณ อัลลอฮ์) ผู้นั้นย่อมทรยศต่ออัลลอฮ์ ทรยศต่อศาสนทูตของพระองค์ และทรยศต่อบรรดาศรีทราชชน” (รายงานโดยอัลฮากิม /7123)

ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีว่า สังคมอุดมด้วยอบายมุข ยาเสพติดเต็มบ้านเต็มเมือง ครอบครัวยุติธรรมน้อย เศรษฐกิจฝืดเคือง ผู้ใหญ่ไม่รับผิดชอบ ผู้นำที่ไร้ภาวะผู้นำ ประชาชนที่หลงระเริงกับกลลวงชัยฏอน สังคมไร้เจ้าภาพที่จะสกัดกั้นการไหลทะลักของวัฒนธรรมไร้ศาสนา ชาวชนถูกมอมเมาด้วยวาทกรรมชัยฏอนที่ชักนำพวกเขาให้ซึมซับแนวคิดเช็กส์เสรีตั้งแต่เยาว์วัย เจตนาที่แท้จริงที่มีการโหมโรงโฆษณาเรื่อง“ยี่ดอกพุด” คงไม่มีอะไรนอกจาก ต้องการหว่านล้อมชักจูงลูกหลานเราให้หมกมุ่นกับแนวคิดเช็กส์เสรีอย่างแยกขาดและแนบเนียนที่สุด สังคมในภาพรวมยังทำตัวไม่รู้ร้อนกับสิ่งเหล่านี้ โดยลืมคำเตือนของนบีมุหัมมัด ﷺ ที่กล่าวความว่า

“ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ ที่ชีวิตฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ท่านทั้งหลายต้องกำชับใช้ในเรื่องดี และสั่งห้ามถึงชั่วร้าย หรืออัลลอฮ์จะส่งการโทษทัณฑ์จากพระองค์ แล้วท่านทั้งหลายก็จะขออู้อาต่อพระองค์ แต่อู้อาของท่านจะไม่ใช่ที่ตอบรับแล้ว” (รายงานโดยอัดดีรมิซีย์ /2323)

ดังนั้น เราทุกคนต้องเชื่อมั่นว่า ประชาชาตินี้จะไม่สามารถพัฒนาสู่ความดีงามได้ เว้นแต่ด้วยสิ่งที่ทำให้ประชาชาติยุคก่อนได้ประสบกับความดีงามมาแล้ว ด้วยคุณสมบัติทั้ง 4 ประการข้างต้นเท่านั้น ที่ประชาชาติมุสลิมสามารถลุกขึ้นจากการหลับใหลและสามารถปฏิบัติภารกิจอย่างสมบูรณ์

ทุกภาคส่วนไม่ว่าทั้งภาครัฐและเอกชน องค์กรหรือปัจเจก จำเป็นต้องทุ่มเทศักยภาพที่มีอยู่ ทั้งกำลังความคิด กำลังแรงและกำลังทรัพย์ ในการยกระดับและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างจริงจัง และจริงจัง ให้ความสำคัญกับอนุชนรุ่นหลังที่ต้องได้รับการอบรมบ่มเพาะด้วยวิถีอิสลามที่ถูกต้องครบคลุม สมบูรณ์และต่อเนื่อง มีจิตสาธารณะ ใฝ่สันติ ไม่สุดโต่ง และมองโลกเป็นเวทีแห่งการแข่งขันทำความดี ไม่ใช่เป็นสังเวียนแห่งการทะเลาะเบาะแว้ง รบราฆ่าฟันกันอย่างไม่รู้จักจบ

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ
مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ آل عمران ١١٠

بَارَكَ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَنَفَعَنِي وَإِيَّاكُمْ بِمَا فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ
الْحَكِيمِ، وَتَقَبَّلَ مِنِّي وَمِنْكُمْ تِلَاوَتَهُ، إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. أَقُولُ قَوْلِي هَذَا، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ
الْعَظِيمَ لِي وَلَكُمْ، وَلِسَائِرِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، فَاسْتَغْفِرُوهُ إِنَّهُ
هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.